

בנין שלום

הרה"ק רבי אריה לייב
ר"מ ר' אריה לייב
בנין שלום סניף

ושלשה מפל אמה ואמה ועשרים ושלשה מפל ישראל על דעת רבי שמעון לא עבדו ישראל עבודה זרה הא כיצד נבוכדנצר העמיד צלם והפריש מפל אמה ואמה שלשה שלשה ושלשה מפל ישראל וחנניה מישאל ועזריה שהיו השלשה מישראל עמדו ומחו על עצמן ולא עבדו עבודה זרה הלכו להם אצל דניאל אמרו לו רבנו דניאל נבוכדנצר העמיד צלם והפריש מפל אמה ואמה שלשה שלשה ולנו הפריש מפל ישראל מה אתה אומר לנו נסגוד ליה או לא אמר להם הנה הנביא לפניכם לכו אצלו הלכו להם מיד אצל יחזקאל אמרו לו כמו שאמרו לדניאל נסגוד ליה או לא אמר להם כפר מקבל אני מישעיה רבי (ישעיה כו. כ) 'חבי כמעט רגע עד יעבר זעם' אמרו ליה מה את בעי דיהוון אמרין הדין צלמא סגדין ליה כל אומיא אמר לון ומה אתון אמרין אמרו ליה אנן בעינן נתן ביה פגם דניהוין תמן ולא נסגוד ליה בגין דיהוון אמרין הדין צלמא כל אומיא סגדי ליה לבר מישראל אמר להם אם פדעתכם המתינו לי עד שאמלך בגבורה הדא הוא דכתיב (יחזקאל כ. א) 'באו אנשים מזקני ישראל לדרש את ה' וישבו לפני' ומי היו אלו חנניה מישאל ועזריה אמר לפני הקדוש ברוך הוא רבוננו של עולם חנניה מישאל ועזריה מבקשים לתן נפשם על קדשת שמך מתקים את עליהן או לא אמר לו אני מתקים עליהם הדא הוא דכתיב (שם שם. ג) 'בן אדם דבר את זקני ישראל ואמרת אליהם וגו' הלא דרוש אותי אתם באים מאחר שגרמתם לי להחריב ביתי ולשרוף היכלי ולהגלות בני לבין האמות ואחר כך אתם באים לדרשני 'חי אני אם אדרש לכם' באותה שעה בכה יחזקאל וקונן והיליל בעצמו ואמר וי לשונאי ישראל אבדה שארית יהודה שלא נשתיר מיהודה אלא אלו בלבד שנאמר (דניאל א. ו) 'ויהי בהם מפני יהודה דניאל חנניה מישאל ועזריה' וזו תשובה באה להם והוה בכי ואזיל פיון דאתא אמרו ליה מה אמר לך הקדוש ברוך הוא אמר להם אינו מתקים עליכם אמרו לו פיו מתקים בין שאין מתקים אנו נותנין נפשותינו על קדשת שמו תדע לך שהוא כן שעד שלא באו אצל יחזקאל מה אמרו לו לנבוכדנצר (שם ג. טז-יז) 'לא חשחין אנחנו על דנה פתגם להתבותך הן איתי אלהנא די אנחנו פלחין וכל לשיבותנא לאחר שבאו אל יחזקאל ושמעו התשובה אמרו לנבוכדנצר (שם שם. יח) 'והן לא ידיע להוה לך מלפא בין מציל בין לא מציל ידיע להוה לך מלפא די לאלהך לא איתנא פלחין ולצלם דהבא די הקימת לא נסגד' מן דנפקין מן גביה דיחזקאל נגלה הקדוש ברוך הוא ואמר לו יחזקאל מה את סבור שאיני מתקים עליהם מתקים אני עליהם בודאי הדא הוא דכתיב (יחזקאל לו. לז) 'כזה אמר ה' אלהים עוד זאת אדרש לבית ישראל' אלא שביק להוון ולא תימר להוון מידי אשבוק להוון מהלכין על תמם הדא הוא דכתיב (משלי י. ט) 'הולך בתום ילך בטח וגו'' מה עשו הלכו ופזרו עצמן בין האוכלוסין והוון אמרין 'והן לא מציל ידיע להוה לך'

פרק רביעי פסחים

לחבי כולו נמי למקח וממכר: ברתני *מקום שנהגו למכור בהמה דקה לנברים מוכרין *מקום שלא נהגו למכור אין מוכרין ויכול מקום אין מוכרין להם בהמה נסה עגלים וסיוחין שלמין ושבירין ר' יהודה מתיר בשבורה *יבן כתיבא מתיר בסם *מקום שנהגו לאכול צלי בלילי פסחים אוכלין מקום שנהגו שלא לאכול אין אוכלין: ג' אמר רב יהודה אמר רב *אסור לו לאדם שיאמר בשר זה לפסח הוא מפני שנראה כמקדיש בהמתו ואוכל קדשים בחוץ אמר רב פפא 'דוקא בשר אבל חיטי לא דמינמר לפסחא קאמר ובשר לא מתיבי *אמר ר' יוסי תודוס איש רומי הנהיג את בני רומי לאכול גדיים מקולסין בלילי פסחים שלחו לו אלמלא תודוס אתה גורנו עליך נדוי שאחיה מאכיל את ישראל קדשים בחוץ קדשים סלקא דעתך אלא אימא קרוב להאכיל את ישראל קדשים בחוץ

רבי יוסי סבר לה כר' שמעון איבעיא להו תודוס איש רומי נברא רבה הוה או בעל אנרופין הוה ת"ש עוד זו דרש תודוס איש רומי מה ראו חנניה מישאל ועזריה שמסרו [עצמן] על קדושת השם לכבשן האש נשאו קל וחומר בעצמן מצפרדעים ומה צפרדעים שאין מצווין על קדושת השם כתיב בהו *ובאו [ועלו] בביתך [וגו'] ובתגורך ובמשארותיך אימתי משארות מצויות אצל תנור הוי אומר בשעה שהתנור חם אנו שמצווין על קדושת השם על אחת כמה וכמה רבי יוסי בר אבין אמר מטיל מלאי לכים של תלמידי חכמים היה דאמר ר' יוחנן כל *המטיל מלאי לכים תלמידי חכמים זוכה ויושב בישיבה של מעלה שנא' *כי בצל החכמה בצל הכסף: ק"ל